

וזהר הוא צורת המנוחה, וצריך להיות למין, ועליה נאמר הרוצה להחכים ידרים, ושלחן השבת צריך להיות לשמאל, ועליו נאמר הרוצה להעשיר יצפין. המטה בין צפון לדרום, ושבת היא אות ברית מילה, אות התפלין, מי שמחלל את זה כאלו מחלל את זה. תפלין של ראש כנגד זכור, תפלין של יד כנגד שמור, מה רשות הרבים הוא חלול שבת, אף כף אות ברית היא חלול שלו זונה, וזו רשות נכריה, אין מצות עשה ולא תעשה שלא נמצאת בשבת, ומשום זה, השבת היא שקולה ככל התורה כלה.

וכן שכינה תחתונה נקראת שופר מצד השכינה העליונה שהיא שופר גדול, תקע בשופר גדול לחרותנו, תקע שופר שהוא לשון תקיעה, שודאי שכינה תחתונה היא תקיעה של הקדוש ברוך הוא מצד המין, ונקראת שברים שלו מצד השמאל, ונקראת תרועה שלו מצד העמוד האמצעי, שהוא דעת, ומשום זה נאמר אשרי העם יודעי תרועה, יודעי בדעת, שנאמר בו בדעתו תהומות נבקעו. ובדעת חדרים ימלאו, היא שופר, והקדוש ברוך הוא הוא קול השופר, ובזמן שהיא עולה אליו בשלשת הקשרים הללו, נאמר בו ויהי קול השופר הולך וחזק מאד, הולך בתקיעה, וחזק בשברים, מאד בתרועה.

והוא יום הכפורים, וכשמקשטת לפניו בלבושים יפים, שהם לבושי כפרה, היא נקראת הציץ שלו, המצנפת שלו, האבנט שלו. היא כלולה מארבעה בגדי לבן מצד המין, ומארבעה בגדי זהב מצד

ושרגא איהי דיוקנא דמנרתא, וצריך למהוי לימינא, ועלה אתמר הרוצה להחכים ידרים, ופתורא דשבת צריך למהוי לשמאלא, ועלה אתמר הרוצה להעשיר יצפין, מטה בין צפון לדרום, ושבת איהו אות ברית מילה, אות התפלין, מאן דמחלל דא כאלו מחלל דא, תפלין דרישא לקבל זכור, תפלין דיד לקבל שמור, מה רשות הרבים איהו חלול שבת, אוף הכי אות ברית איהי חלול דיליה זונה, ודא רשו נוכראה, לית פקודא דעשה ולא תעשה דלא (דף נז ע"ב) אשתכח בשבת, ובגין דא שבת היא שקולה ככל אורייתא כלה.

וכן שכינתא תתאה אתקריאת שופר, מסטרא דשכינתא עלאה דאיהי שופר גדול, תקע בשופר גדול לחירותנו, תקע שופר איהו לשון תקיעה דודאי שכינתא תתאה איהי תקיעה דקודשא בריך הוא מסטרא דימינא, ואתקריאת שברים דיליה מסטרא דשמאלא, ואתקריאת תרועה דיליה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו דעת, ובגין דא אתמר (תהלים פט טז) אשרי העם יודעי תרועה, יודעי בדעת, דאתמר ביה (משלי ג כ) בדעתו תהומות נבקעו, ובדעת חדרים ימלאו (שם כד ד). איהי שופר, וקודשא בריך הוא קול השופר, ובזמנא דהיא סלקא לגביה בתלת קטרין אלין, אתמר ביה (שמות יט יט) ויהי קול השופר הולך וחזק מאד, הולך בתקיעה, וחזק בשברים, מאד בתרועה.

ואיהי יום הכפורים, וכד אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי כפרה, אתקריאת ציץ דיליה, מצנפת דיליה, אבנט דיליה, איהי כלילא מארבע בגדי לבן מסטרא דימינא, ומארבע בגדי